

דף צב.

עין משפט א.

או"ח סימן שעד סעיף ד

ה. ד. גג קטן ^ז שנפרץ קודם השבת במלואו לגג גדול, לקטן אסור להעלות אליו כלים ששבתו בבית ^ק, ולגדול מותר ^ר. ובלבד שיהיו מחיצות הבית ניכרות ^ש למי שעומד על הגג, אבל באינם ניכרות כגון שהגג בולט עליהם יש לגג דין כרמלית, אלא א"כ פתוח לו מהבית חלון ארבע טפחים על ארבעה טפחים ^ת.

עין משפט ב.

או"ח סימן שעד סעיף ג

ג. ג. חצר קטנה שנפרצה קודם השבת ^א במלואה לגדולה, ואין בפרצה יותר מעשר אמות ^ב, הגדולה מותרת להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה אם ערבה לעצמה ^ג, והקטנה אסורה להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה ^ד, אלא א"כ ערכו ביחד ומיירי ^ה בכותלי הקטנה נכנסים בגדולה ושכותלי הקטנה מרוחקים ^ו טפחים מכותלי אורך הגדולה, שאם לא כן

- צ. אבל אם שתי הגגות שווין, אוסרין זע"ז אפי' אם אינם יותר מעשר אמות, שהרי נפרצו במלואן זה לזה, מ"ב אות כ'.
- ולאו דוקא נפרץ וה"ה היה פתוח לגג הסמוך לו, דבגג לא איירי שהיה בתחלה מחיצה.
- ק. דהוי כנפרץ לרשות חבירו האסור לו. אבל כלים ששבתו על הגג מותר לטלטלם אפי' לגג חברו בלי ערוב כלל, וכמ"ש בס"י שע"ב סעיף א'.
- ר. דהגג הקטן לגביו נחשב כפתח כיון שאין בו יותר מעשר אמות.
- ש. וי"ד דאז אמרינן גוד אסיק מחיצתה, וכאילו מוקף מחיצות סביב הגג ואם אינם בולטים דין הגג ככרמלית ואסור לטלטל בו אפי' כלים ששבתו בו אלא בד' אמות, מ"ב כ"ז.
- ת. שאז כל הגג נחשב כחורי רה"י, אבל להעלות אליו כלים ששבתו בבית, אסור כל זמן שלא ערכו יחד כיון שאין המחיצות ניכרות עליו, מ"ב אות כ"ט.
- א. שאם בשבת אמרינן כיון שהותרה, הותרה.
- ב. דאם יותר מעשר אמות לא שייך לומר שהקטנה היא כפתחה של הגדולה דפתח יותר מעשר לא עושים.
- ג. שלגדולה יש גיפופין ומקום פרצת הכותל של הקטנה הרי הוא כפתחה של הגדולה, מ"ב אות י"ג.
- ד. שהרי נפרצה במלואה לגדולה שהוא מקום האסור לה, מ"ב אות ט"ז.
- ה. היינו מתי הקטנה אסורה כשכותליה נכנסין ובולטין בתוך הגדולה כשתים ושלש אמות, כ"כ הב"י בשם רש"י בעירובין ט' ע"ב. משנ"ב אות י"ז.

היתה הקטנה ניתרת ג"כ¹.

עין משפט ג.

או"ח סימן שעד פעיף ד

עיינ לעיל עין משפט אות א.

או"ח סימן שמה פעיף טז

מז. יח. תקרה הבולטת על מחיצות הבית בעניין שאין מחיצות הבית ניכרות² לעומד על הגג דינה ככרמלית³ אפי' גבוה ורחב הרבה.

ואם חלון הבית פתוח אליו⁴ שאפשר לצאת מן הבית אליו נידון כרשות היחיד. ה"ה הזיזין הבולטין מן הקירות⁵ כמו מרפסות ויש בהם ד' על ד' כ הם ככרמלית⁶, אלא א"כ חלון פתוח להם מן הבית שהם כרשות היחיד.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רצו (כלאי הכרם) פעיף מט

מט. חצר קטנה שנפרצה במילואה לגדולה והיו הגפנים בגדולה אסור

ו. ואע"ג דשנה מבפנים שהעומד בתוכה רואה כל כותלי ארכה שווין שאין שם מכותל רחבה לצדדיה כלום, וא"כ הוי פרצה בכל מלואה, מ"מ הרי מבחוץ בתוך הגדולה נראים לה שיורי כותל מכאן ומכאן היינו אותו עודף שהגדולה עודפת על הקטנה וניתרת בהם, תותר ג"כ הקטנה, משא"כ בבולטין כותלי הקטנה לתוך הגדולה, ניכר שאותן שיורי כותל של הגדולה העומדים מאחורי פרצת הקטנה אין שייך לקטנה, מ"ב אות י"ט.

ז. דכשהם אינם ניכרות לא אומרים בהם גוד אסיק מחיצותיו, ב"ח וט"ז ס"ק י', ותקרת הגג הבולטת על המחיצות הבית שאינם ניכרות לעומד על הגג צ"ל שבולטת בשיעור ד"ט שאז הבליטה נקראת כרמלית, דפחות מזה הוי מקום פטור. כה"ח אות צ"ב.

ח. ובתוס' בעירובין פ"ט ע"א ד"ה במחיצות כתבו בשם הירושלמי דהוי מקום פטור ולא כרמלית, אע"פ שרחבן ד"ט והטעם כיון שהוא גבוה מעל עשרה טפחים והביאם הרא"ש, וכ"מ מפ"י רש"י בעירובין צ"ח ע"ב ד"ה עשרה, וכ"כ הא"ר והוס"ף דצ"ע על השו"ע, וכ"כ בביאורי הגר"א שכך היא דעת הרמב"ם ועיינ בסוף סי' שע"ד, כה"ח אות צ"ג.

ט. והיינו שיש בו ד' על ד' שאז הגג הבולט דינו כחורי רה"י וכמ"ש בס"י שע"ד. ובעינן שהגג יהיה בתוך ג' טפחים גובה מן פתח החלון אבל ביותר מזה לא הוי כחורי רה"י, כה"ח אות צ"ד.

י. אפי' שהם גבוהים למעלה מעשרה טפחים, אבל למטה מעשרה הוי כחורי ר"ה.

כ. דפחות מזה הוי מקום פטור.

ל. כיון שאין להם מחיצות, ואז אסור להניח מר"ה עליהם או מהם לר"ה כדין כרמלית. ועיינ באות מ'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

לזרוע בקטנה, ואם זרע, הזרעים אסורים והגפנים מותרים, היו גפנים בקטנה מותר לזרוע בגדולה הואיל ויש בגדולה פסין מכאן ומכאן הרי היא כמובדלת מן הקטנה ואין הקטנה מובדלת מן הגדולה.

דף צב:

עין משפט א. אה"ע סימן קלט סעיף ט

ט. כלי שלה בתוך כלי גדול שלו, אם לשלה אין שוליים וזרק לה הגט לכלי זה שלה אינה מגורשת^ט. אפי' הגיע לתוך אויר כלי הפנימי^י.

עין משפט ב. אר"ח סימן נה סעיף יז

יז. היה ש"ץ בקטנה והצבור בגדולה הוא נגרר אחריהם ומוציא אותם ידי חובתן, אבל אם היה הש"ץ בגדולה והצבור בקטנה אינו מוציאן ידי חובתן^י שאין הציבור נגרר אחר היחיד.

עין משפט ג. אר"ח סימן נה סעיף טז

טז. חצר קטנה שנפרצה במלואה^ע לגדולה הרי הגדולה מופלגת מן הקטנה^ט, והקטנה הרי היא כקרן זווית לגדולה וע"כ אם תשעה בגדולה ואחד בקטנה מצטרפין שהקטנה נגררת אחרי הגדולה, וכיון שהרוב בגדולה נגרר המיעוט שבקטנה, אבל אם היו הרוב בקטנה

מ. בדין באויר כלי שלה אם קונה כמו בחצרה, פליגי בזה הראשונים, רש"י ס"ל דלא קנתה באויר כלי ואינה מגורשת, ולהתוס' והר"ן קונה גם באויר כלי ומגורשת, והשו"ע כתב הדין רק כשלפנימי שלה אין שוליים, דאז בזה לכו"ע לא קנה אוירו דאינו ראוי לתשמיש, כ"כ הב"ש.

נ. דהיות ואין לכלי שלה שוליים על כן לא קפיד שיעמוד בתוך שלו, כ"כ הב"ש.

ס. אבל הש"ץ בגדולה נמצא עם צבור של עשרה ודאי מוציא גם הנמצאים בקטנה, כה"ח אות פ"ו.

ע. ואם יש בפרצה יותר מעשר אמות ל"ה מחיצה ובכל אופן מצטרפין, כה"ח אות פ"ד בשם הגר"ז.

פ. הכלל דא"א לגדולה לימשך אחר הקטנה, וגם הצבור שחשובים א"א להם לימשך אחר היחיד, ואפי' ה' אחר ה' א"א לימשך.

והמיעוט בגדולה אין מצטרפין, וכן חמשה בזו וחמשה בזו אין מצטרפין.

או"ח סימן עט סעיף ג.

עין משפט ד.

ג. חצר קטנה שנפרצה במלואה לחצר הגדולה, והגדולה עודפת עליה מן הצדדים^ז אם הצואה בקטנה מותר לקרוא בגדולה בלא הרחקה רק שלא יגיע לו ריח רע, ואם היא בגדולה אסור לקרוא בקטנה עד שירחיק ממנה כשיעור.

ז. ג' טפחים מכל צד לפחות שלא יהיה לבוד, ואם לאו הכל אחד.